

[Johan Philipsen.]

os den situation, at det automatisk stiller krav til et bedre udbudsgrundlag, end vi havde tidligere, og det forhindrer i realiteten de ofte meget fordyrende projektfærdigheder, vi før har set undervejs. Det tvinger også i højeste grad bygherren til at gøre sig klart, når han udbyder et arbejde, hvad han i grunden vil have, og afholder ham altså fra at komme med de idelige ændringer undervejs, som kommunernes og amtskommunernes protokoller var fulde af for år tilbage.

Jeg må vel også i den forbindelse rejse det spørgsmål: hvorfor har ordningen bredt sig langt ud over det område, hvor der stilles krav om det? Selvfølgelig fordi den indeholder betydelige økonomiske fordele.

Det er rigtigt, at under de meget ekstreme vilkår, vi har haft, med den alt for stærke inflation og de meget kraftige råvareprisstigninger, har systemet ført til, at en række udførende virksomheder har tabt meget betydelige beløb. Men derfra og til at gå over i den anden vejgrøft, er unægtelig efter min opfattelse et langt stykke vej.

Det er også rigtigt at nævne, at alle de, der skal eksportere ud af landet, jo ikke kan give tilbud med en glideskala. Det er der mig bekendt endnu ingen lande der vil acceptere. De vil have at vide: hvad koster varen, og de vil have at vide, på hvilket tidspunkt den kan leveres.

Man vil i kommunernes revisionsafdelingers rapporter kunne se nogle meget talende sætninger om, at visse skandaler kunne have været undgået, hvis man havde tvunget begge parter ind i en mere fast og rigtig procedure.

Jeg skal vel for fuldstændighedens skyld nævne, at den ordning, vi har haft siden 1968, er ændret 3 gange og er ændret så sent som i januar 1974, hvor der i hvert fald for materialesiden efter min mening er alle de reguleringsmuligheder, man måtte ønske sig, hvis man ikke skal gå så langt som til, at man også skal regulere, når materialepriserne falder.

Fra min side og fra venstres side må der være en bestemt forudsætning for de videre forhandlinger. Vi er villige til at bede ministeren forhandle, også forhandle om en mere liberal ordning — men under den udtrykkelige forudsætning, at deres egne lønninger

ikke må indgå i de indekser, de eventuelt vil regulere efter.

Glensgård (FP):

Jeg vil gerne på fremskridtspartiets vegne, men i denne specielle sag sikkert også på vegne af de fleste entreprenører her i landet, give min tilslutning til det foreliggende forslag. Jeg er sikker på, at også de fleste bygherrer vil være enige med mig heri. Når vi taler om fast tid og fast pris, så er de fleste bygherrer jo landets skatteydere.

Med den fastprisordning, der blev indført den 9. maj 1971, blev der samtidig lavet en forordning, som i mange tilfælde indebar en fordyrelse, men som desværre også i mange tilfælde betød en undergravning af de danske entreprenørvirksomheder.

Med ordningen blev der også indført en fasttidsordning, og jeg vil lige sige til hr. Johan Philipsen, at den ønsker vi ikke ophevet. Denne fasttidsordning medførte nemlig, at tegninger og udbudsmateriale i det hele taget fik et helt andet kvalitetsniveau, og det gjorde, at de virksomheder, som skulle beskæftige sig med de offentlige licitationer, nu fik et materiale, som de virkelig kunne lægge til grund for deres tilbud. Før i tiden var det jo således, at når man fik et offentligt tilbud, så kunne man være helt sikker på, at inden man var blevet færdig bare med at afgive tilbuddet, da havde man fået de første rettelser fra arkitekten, og lige så snart man havde fået en entreprise tildelt, så begyndte rettelserne at vælte ned over hovedet på én. Det ændrede vi med fast tid, fast pris-ordningen, og vi mener helt givet, at det er den faste tid, der gør det.

Jeg vil gerne sige til hr. Johan Philipsen også, at det er korrekt, at vi undgår skandaler med denne ordning. Vi har måske lidt problemer med nogle virksomheder, der ikke kan overleve det, men det må vi så tage med. Men skandalerne, dem undgår vi. Men hvad hjælper det, at vi undgår skandaler for embedsmændene, når det koster skatteyderne millioner af kroner? Det er heri, det ulykkelige ligger i denne fastprisordning. Jeg tror ikke, der er nogen embedsmænd, der vil af med denne fast pris, fast tid-ordning. Det er jo en dejlig sovepude at have, fordi man undgår skandalerne à la Herlev sygehus osv. Men hvad hjælper det,